

Na haar studie communicatiewetenschap wil Amanda werkervaring opdoen en reizen. Ze vertrekt naar Maleisië om stage te lopen op de communicatieafdeling van een non-profit organisatie. Natuurlijk loopt alles anders dan ze had verwacht....

Leermomenten

Met de KLM-vlucht KL 837 vlieg ik van Schiphol naar Singapore. Aangezien het een nachtvlucht is en ik een zeer lichte slaper ben, heb ik geen oog dicht gedaan. Waarom zit ik altijd op de verkeerde plek in een vliegtuig? Of ik zit naast het toilet, met alle geuren van dien, of ik zit naast een chagrijnig stel en hun nog chagrijniger non-stop huilende baby. Dit keer heeft het lot mij naast een onaantrekkelijke, snurkende man geplaatst, die elke keer naar mijn kant overhelt. Ik wil hem niet aanraken dus ik probeer hem met mijn eetstokjes terug te duwen naar zijn kant. Daarop wordt hij wakker en die klikspaan roept de stewardess erbij!

Als we in Singapore landen, ben ik compleet uitgeput. Hier sta ik dan, in Singapore! Waar ik mijn stage ga doen en vervolgens ga reizen. Mijn overvolle backpack is loeizwaar, terwijl ik mijns inziens toch echt alleen het hoognodige bij me heb: 4 linnen broekpakken, 21 onderbroeken, 14 bh's, 6 bikini's, 3 rokjes, 18 topjes en 5 paar schoenen. Noodzakelijke dingen wanneer je gaat werken en reizen. En ik vind – in tegenstelling tot wat veel *hardcore* backpackers verkondigen – niet dat reizen met een backpack hoeft te betekenen dat je geen beautycase bij je hebt. Waar had ik mijn cosmetica, stijltang en medicijnen anders moeten laten? Ik ga werken in Maleisië, dan moet je op alles voorbereid zijn: buikloop, gele koorts, malaria en diarree. Van alles reizigers, krijgt 30% tot 50% last van diarree! Ik heb genoeg antidiarree-pillen bij me om een klein dorp te genezen, ik ben in ieder geval voorbereid. Op het vliegveld wacht ik op mijn contactpersoon bij het bedrijf waar ik ga werken, MeiMei.

De dag voor mijn vertrek wezen mijn ouders mij er - heel terecht - op dat het op zijn zachtst gezegd een beetje vreemd is dat ik niet precies weet wat ik ga doen tijdens mijn stage. Ik wuifde die bezwaren weg en reageerde heel verontwaardigd: dat hoef ik toch ook niet te weten, ik ga daar gewoon werken, zal vast wel loslopen! Maar nu ik zo aan het wachten ben, besef ik dat ik nauwelijks iets weet over wat ik ga doen. Ik weet alleen dat ik als stagiair op de communicatieafdeling van een non-profit organisatie, The Home, ga werken. Wat ik precies ga doen, heb ik niet kunnen opmaken uit de mails van MeiMei. Wie weet staat MeiMei wel aan het hoofd van een internationale vrouwenhandelorganisatie. Of is het allemaal een slechte grap en bestaat the Home niet en ben ik hier voor niets naartoe gekomen. Mijn fantasie begint me parten te spelen.

Als ik een tikje op mijn schouder voel en me omdraai en recht in het lachende gezicht van MeiMei kijk, begrijp ik dat mijn angst onterecht is. MeiMei is 153 centimeter 'hoog' en blijft maar giechelen. Terwijl ze haar oude Hyundai over de overvolle, chaotische wegen van Singapore manoeuvreert, praat ze honderduit. Maandag begint mijn stage, dus ik eerst nog tijd voor een weekend vol leuke uitstapjes.

Het eerste uitstapje dat ik maak is naar het vissersdorpje Kukup. Tijdens het eten heb ik meteen mijn eerste belangrijke leermoment te pakken: het kan eruit zien als

een cherry-tomaatje, maar de kans is groot dat het een ronde rode peper is die in je noedelsoep drijft. Pijn. Heel veel pijn. Mijn keel brandt, de tranen stromen uit mijn ogen en ik denk er serieus over om ter plekke in de rivier te springen. MeiMei houdt me tegen. Na twee liter water en een halve kilo rijst te hebben opgeslokt, lijkt mijn buik op die van een hangbuikzwijntje, maar de pijn is gelukkig weg.

Na dat avontuur bezoeken we Johor Bahru, een plaatsje in Maleisië vlak bij Singapore, waar MeiMei woont. Ze deelt haar kamer met Ying en June. Er staan drie eenpersoonsbedden, waarop wij gevierde de nacht gaan doorbrengen... Gezellig, vinden zij. Te weinig *personal space*, noem ik het. Ik ga douchen nadat ik een korte instructie van Ying heb gekregen: 'De douche is verstopt, dus douche maar op de badkamervloer'. Die vloer is bezaait met lange zwarte haren. Iew iew iew. Ik heb nog nooit zo snel gedoucht.

Ik wil slapen. MeiMei tikt de hele nacht een rapport uit en Ying en June kijken een Thaise horrorfilm. Maleisiërs zijn blijkbaar nachtmensen. Ik fantaseer maar vast over de volgende dag: shoppen in Singapore!